

JANET NICĂ

Născut pe 12.05.1948, în localitatea Ostroveni, județul Dolj.

A absolvit Liceul Teoretic din orașul Bechet, Facultatea de Filologie a Universității din Craiova și funcționează ca profesor de limba franceză și limba română, în comuna natală și orașul Bechet, Dolj. Debutază cu poezie în revista „Ramuri” (1967), iar în volum cu „Semănătorul de limite” (poezii, Ed. „Litera”, 1981).

Este fondator și secretar al revistei „Cadran universitar” (în timpul studiilor universitare), redactor al revistelor „Sfârșit de mileniu”, „Mileniu”, „Lamura”, „Metamorfoze”, membru al Societății Scriitorilor Olteni (din 2000), membru fondator și secretar general de redacție al revistei „Literaria” a Ligii Scriitorilor Români, membru fondator și secretar general de redacție al revistei „Constelații diamantine”, apărută sub egida Ligii Scriitorilor Români, membru al Ligii Scriitorilor Români, din 2008, membru al Uniunii Epigramiștilor Români (2008), membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România (2012), vicepreședinte al Cenaclului Epigramiștilor Olteni.

Este președinte al Cenaclului „Comuna Literară” Bechet (din anul 1975), membru al Cenaclului Literar „Sburătorul”, din Craiova, membru fondator al Cenaclului Epigramiștilor Olteni (2008), redactorșef al revistei „Cugetul” a Cenaclului Epigramiștilor Olteni, 2013.

Scrie poezie lirică și cu formă fixă (excelând în sonete), haiku, eseu, epigramă, prefete la câteva volume, apare în 35 de publicații de gen.

A publicat 13 cărți de poezii, haiku-uri, sonete, eseuri, precum și literatură umoristică, „Testamentul vesel” (parodii, 1997), „Cuvintelnice aproape rebel” (dicționar umoristic, 2000), „Năstrușnicitelnice” (paradoxuri umoristice, 2007), «Un juvete printre pești», 2014, Fundația Scrisul Românesc. Este prezent în 45 de antologii de literatură, a primit 50 de premii naționale pentru poezie, critică literară, eseu și epigramă, 58 de diplome de onoare și de excelență.

Este Cetățean de Onoare al orașului Bechet.

ȚARA LEGUMICOLĂ

Ni se demonstrează, zi de zi, că realitatea, în care mai mult murim decât trăim, este eminentă fructiferolegumicolă.

Din vârful spalierului oficial, se legiferează spiritul legumei și al fructului de livadă sau de pădure, vrând parcă să sugereze că suntem, la propriu, în pom și la pământ, dacă nu chiar sub pământ. Educația este VARZĂ.

Sănătatea este VARZĂ. Cultura este VARZĂ. Administrația este VARZĂ.

Defilăm în fața lumii cu hazul de necaz și cu PRAZUL. Morala nu mai face nici cât o CEAPĂ degerată. Guvernării, umflați ca DOVLECII, scot din PEPENI un neam cu tradiții de mămăligă. Partidele politice își vând, unele altora, CASTRAVEȚI, ca de la grădinar, la grădinar, iar poporului îi oferă, gratis, GOGONELE. Politicienii, cu antecedente de bibelouri și statui, vaccinați cu imunități constituționale, își arată, vesperal, FASOLEA dentară la televizor, semănând MĂRUL discordiei între

toate ramurile leneviei naționale.

Rudele guvernanților au răsărit precum CIUPERCILE după ploaie și ne freacă USTUROIUL, de câte ori ne lovim, oficial, de ele. În Europa, ne amestecăm ca MĂRARUL în ciorbă, așteptând să pice PARĂ mălăiață din truda altora. De atâta criză, tot românul a SFECLIT-o, a MORCOVIT-o, de i s-a încrețit gura ca de PERE pădurețe și de MURĂTURI.

N-avem CARTOFI, dar avem cartofori!

Dă-i în SPANACUL cui i-a făcut!

PAMFLET

De la o vreme, circulă, în școlile din România, o nouă fantomă, anume Comisia de Evaluare a Calității Învățământului.

De obicei, calitatea e percepută ca antonim al cantității, deși eu aș vedea-o complementară cantității. Ca și Valoarea, Calitatea e mai mult dincolo decât aici, mai mult atunci decât acum. Orice încercare de a o ciopli până la măduvă e sortită eșecului. E ca și cum ai ciopli întunericul până ai da de lumină. Calitatea se intuiește, nu se măsoară.

Și atunci, ce măsoară această comisie?

E clar că e turbure! Ea măsoară, cu precizia presupunerii, Calipipitatea învățământului. Nemulțumit de criteriile marxiste ale cantipipității, Minipipisterul Epipiducației, Cerpipicetării și Tipipineretului a dat sfoară în pipițară să se organipipizeze la nipipivelul școlilor, pe lângă nenumărate comitete și comiții, noi comisii de evapipilulare a calipipității unui învățământ schiop, ciung, surd și mut.

Dacă-i ordin, cu plăcere! Așa a hotărât partipipidul de la gupipivernare, așa facem.

Evoluăm, trecând de la o boală la alta. Boala comunismului era unipipiforma, boala capitalismului e repipiforma.

Evoluție de la pripon la alunecuș.

Cultivăm gândirea pe schiuri, afectivitatea pe patine și un comportament pe sănii cu zurgălăi. Hăi, hăi! La repipivedere și să fipipie într-un ceas elvețian!

ASISTENTA

Avea bagajul necesar

Ca asistentă-n dispensar.

Avea și SER, avea și VICIU,

În consecință-avea SERVICIU.

CADOU

Tu știi că sunt un pic artist,

Dar sută-n sută, realist:

La ce ai tu sub scăfârlie,

Eu ți-am adus o colivie.

DE MIRARE

Se miră lumea de Vasile

Că a răcit și ia pastile.

Cum, Doamne, iartă, a răcit,

Când fu, de-o viață-mbrobodit?!

DE ANUL NOU

Un meniu sofisticat,

Vinul, șunca și piftia
declanșară-n România
Altă criză: de ficat!

COPLATA

Luând salarii cu desaga,
Ai noștri medici sunt pe val,
Dar noi ne-am prins: coplata-i șpaga
Luată în mod oficial.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*